

تشویق شوهر

معجزه می کند!

وظیفه زن در مقابل شوهر تندخوی

خود، چیست؟

این یکی از مسائل مهم خانوادگی است که قابل بررسی می باشد. چنانکه این مسأله نیز قابل بحث است که آیا لازمست؛ زن نیز به مقابله با اعمال تندشوهر خود برخاسته آتش اختلاف را بیشتر دامن بزند یا سعی کند موجات و علل تند خوئی و ناراحتی او را دریاخته به علاج و برطرف کردن آن ببرد؟ اگر زنی خواست در مقابل اشاهات و تندخوئیهای بی مورد و ناروای شوهرش زبان با تضاد بگشاید چه نفع و چهگونه باید باشد؛ ناجای جلوگیری از اختلاف، دامنه آبرو گسترده تر نسازد؟ قبل از هر چیز این نکته را باید متذکر شد که برخی

از زنان و مردان، روی طرف دیگر خاص خود می انگارند که وقتی ازدواج کردند دیگر وظیفه آنان، در امر ایجاد مناسبات صمیمانه و عشق آمیز با یکدیگر پایان یافته است و حلالاً می توانند فارغ البال خود را بدست پیش آمدها بسپارند و دل آسوده دارند که زندگی زناشویشان همیشه و همه وقت قریب موفقیت خواهد بود در حالیکه باید دانست در واقع، وظائف اصلی زن و مرد تازه، بعد از تشکیل خانواده آغاز می گردد زیرا زندگی خانوادگی بعد از زناشویی موجود با انواع مشکلات ناشی از اختلاف سلیقه ها و خلقی های گوناگون و برخورد شخصیتها و ناملات و تعیبات خاص طرفین و گوناخی در انجام وظائف خاص خویش و غیر آنها می شود. که تنها توجه،

عمل ، هنرمندی، شهامت ، اغراض و انتقاد صحیح و بعمود از روی صفا و صمیمیت و امثال آن می تواند چون خوردشیدی نابناک سردی روابط بین زن و شوهر را مدلل بگرمی و خرمی سازد و تمام ابرهای تیره اختلافها و برخورد سلیقه های خاص را از چهره حقیقی زندگی زناشویی و لذات آن برداید . هدف دائمی هر کس از زندگی این است که مورد علاقه و تحسین قرار گیرد و زن و شوهر نیز باید همبستر باشند و یکدیگر را در رسیدن باین هدف یاری کنند .

حال اگر زن و شوهر در درختاریکه بگریب و ایرادی ملاحظه کنند که آنها را خوشگین می سازد قبل از اعتراض و انتقاد اولاً به این مسأله رسیدگی کنند که رفتار طرف اصولاً ناپسند و قابل اعتراض است یا بی جهت نسبت بان حسادت دارند و طوق عقیده و سلیقه خاص خود در آن قضاوت می کنند ؟!

بلك تلاش متصفاله برای یافتن پاسخ این سؤال روشن می كند كه عبادتكی و از كجا است ؟ اگر متوجه شده كند نفس در عملی است كه از یکی از طرفین سر می زند باز هم بجای عصیانیت و پرخاش باوكه كند تا رفتارش را تغییر دهد .

گاهی از اوقات نیز لازم می شود صریحاً از رفتار یکدیگر ، انتقاد کنند در این صورت نیز باید باین قانون اسلام توجه کنند تا انتقاد آنان بی اثر نباشد . نتیجه نماید و آن اینکه وقتی احساسات خصوصیت - آمیز و عصبانیت زیاد بر وجودتان مستولی است و سخت عصبانی هستید اصولاً از تصمیم گرفتن و از هر گونه انعقاد بپرهیزید !

دلیلش نیز واضح است زیرا انتقاد در این حال چبه حمله و تهاجم در قبال تندخویی طرفه بخود می گیرد و طبعاً در مقابل حمله او ، نیز عکس العملی از قبیل طعنه زدن و اذفاع و یا انتقام ، از خود نشان می دهد و همین امر ممکن است کار را بجاهای باریکی بکشاند یعنی در این صورت نه تنها انتقاد اثر مثبتی در اصلاح طرف خود ندارد بلکه گاهی موجب تشدید اختلافات و حتی جدائی ها میشود .

چنانکه روانشناسان می گویند ، روابط زن و شوهر وقتی صمیمانه باشد انتقاد سازنده معجزه می کند البته انتقادی که توأم با حسن نیت و منظور از آن بهبود و اصلاح امور باشد نه تعریض و گناه نیش - زدن و انتقام گرفتن !

بهترین موقع انتقاد زن و شوهر از یکدیگر ، هنگامی است که استراحت کرده ، نیروی جسمی و روحی اش جا آمده باشد و با اطلاع سر حال باشد .

نازه در این موقع نیز انتقاد باید با لحن دلجوانه و قهقهه آمیز بیان شود ، در انتقاد زوی مطلب خاص زیاد تکیه نکنند هنگامی که مطلب مورد نظر را ذکر کرده اند این گونه قلمداد کنند که مقصود اصلاح کار است و برای اینکار بهتر است نظر طرف را جوینا شوند و چه با ستمی است که خوش رو باه حل مناسبی پیدا کند .

مردی که بیش از حد توانائی خودکار می کند و روحاً و جسماً خسته است نباید در همین حال مورد بازخواست همسرش واقع شود مرد ، روح پذیرش انتقاد را ، گرچه بهما و صحیح باشد در این صورت کمتر دارد بکس همسر عاقل و فهیمه سعی می کند

از راههای گوناگون ، وسائل تقویت روحیه شوهر خود را فراهم کند تا مرد بتواند در مقابل مشکلات پیشاور زندگی و امرداد با صاعی مقاومت و سرسختی بیشتری نشان دهد .

از جمله این وسائل ، تشویق شوهر خویش از طریق یاد آوردن کارهای ارجمته و به اصطلاح شاهکارهای دوران زندگی اش می باشد این تشویق باید آردی باشد تا توانائی مرد را بر انجام کارهای سخت بالا می برد و در وجود مرد معجزه می کند و گویا مرد هر آن منتظر است همسرش اعمال او را تأیید کند تا ابروهای خسته اش بگبار آفتاب و بارشانی بیشتر باز آید و مضمون ترو علاقه زیادتری بکار خود متحمل باشد .

خصوصاً زنها با بختی آنگاه سعی کنند تقاضای عملی و روانی خود را از شوهر نشان در میان غضاء خانواده بخصوص در حضور افراد عامل و خویشان اصولاً مطرح سازند گنجه ضربات شکنجه ای بر وجه و شخصیت شوهر نشان وارد می آورد و بر نهاد نتیجه آن یک نوع عداوت و گنه داری مهربی در دل خود است بهسر نشان احساس می کنند که در زندگی بر دوام جانوازیکی بسیار خطرناک می باشد

از جمله رفتار های مؤثر خاصه که در روحیه

شوهرها اثر شگفت انگیز و معجزه آسائی دارد اینست که هنگام ورود مرد به منزل از او استقبال بعمل آورند و هنگام خروج منزل ، او را تا دم در بدرقه کنند ؛ این عمل خشکی و بیجانی ناشی از فشار کار را هنگام ورود منزل تحفیف داده ، بهترین وسیله جلب رضایت مردها و موجب گرمی کاسون خانوادیه می باشد .

امام صادق (ع) فرمود : « روزی مردی خدمت رسول کرم (ص) شرفیاب شد و عرض کرد : من همسری دارم ، هنگام داخل شدن من بپرتل استقبال من می شد و وقت خارج شدن از منزل (برای کار) مرا بدرقه می کند و هنگامیکه مرا غمگین می بیند پیش آمده می گوید چرا اندوهناک هستی ؟ آنچرا اندوه تو برای کمی رزق و روزی است هیچ غصه نغور خدایت زوری تو را منگنل می باشد و خواهد رسانید .

و اگر بجهت آخرت کوشش می کنی و اهتمام می ورزی (غصه بجا و بمرور دیده) خداوند اهتمام تو را زیاد گرداند .

رسول کرم (ص) در مقابل کلمات مرد نسبت بهمسر خود فرمود : خداوندرا کارگر از آن مخصوصی است و همسر او ارجمته آنها می باشد و پروردگار برای او ثواب و اجر شهید (در راه خداوند) را می دهد (۱) .

(۱) قال الصادق (ع) جاء رجل الى رسول الله (ص) فقال ان لي زوجة اذا دخلت تكفني واذا خرجت شيتني واذا راني مهموما فانتالي ما يهكم ان كنت نهنم لرتك فقد تكفل لك به شرك و ان كنت نهنم لامر آخرتك فراك الله هماً فقال رسول الله (ص) : ان الله عملا هذه من عماله لها نصف اجر الشهيد .